

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 76.807 van 6 november 1998

A. 54.304/VIII-178
(voorheen III-16.786)

In zake : **DEVILLERS** Yves,
chemin des Haies 4
4900 Spa,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 29 oktober 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij Yves DEVILLERS de nietigverklaring vordert van de beslissing waarbij luitenant-kolonel BAYET zijn aanvraag om benoemd te worden tot kapitein in het kader van de trimestriële bevorderingen van de maand september 1993, afwijst;

Gelet op arrest nr. 68.270 van 24 september 1997 waarbij de uitspraak wordt uitgesteld en aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag wordt gesteld;

Gelet op het arrest van het Arbitragehof nr. 6/98, gewezen op 21 januari 1998;

Gelet op de beschikking van 26 januari 1998, waarbij het door de auditeur-generaal aangewezen lid van

het auditoraat wordt opgedragen een aanvullend verslag op te maken;

Gezien het aanvullend verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 5 mei 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het aanvullend verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 27 augustus 1998 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 oktober 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. VANDE CASTEELE, advocaat, die voor verzoeker verschijnt en van majoor GERITS, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord, het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de voor het onderzoek van het beroep dienstige feiten zijn uiteengezet in arrest nr. 68.270 van 24 september 1997;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 39 van de wet van

1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst en der reserveofficieren van alle krijgsmachtdelen en van de medische dienst, van artikel 21 van het koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering der beroepsofficieren van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, van artikel 1 van het koninklijk besluit van 18 februari 1991 tot inwerkingstelling van sommige bepalingen van de wet van 21 december 1990 houdende statuut van de kandidaat-militairen van het actief kader en van de artikelen 67, 68, 78 en 118 van de Grondwet; dat hij betoogt dat volgens de artikelen 39 van de wet van 1 maart 1958 en 21 van het koninklijk besluit van 7 april 1959, voor de bevordering tot de graad van kapitein een anciënniteit van 5 jaar is vereist in de graad van luitenant en dat, aangezien artikel 25, § 2, van de wet van 13 juli 1976, waarin wordt gesteld dat de tijdelijke officieren en onderofficieren die in het beroepskader worden opgenomen (...) niet in de onmiddellijk hogere graad (kunnen) worden benoemd dan een jaar na de beroepsmilitairen met dezelfde graad en dezelfde anciënniteit in die graad, opgeheven is bij artikel 59, 5°, van de wet van 21 december 1990, dat in werking is gesteld met ingang van 1 januari 1991 bij het koninklijk besluit van 18 februari 1991, de beslissing waarbij zijn bevordering wordt geweigerd onwettig is;

Overwegende dat artikel 59, 5°, van de wet van 21 december 1990 houdende statuut van de kandidaat-militairen van het actief kader inzonderheid de artikelen 6 tot 32 van de wet van 13 juli 1976 betreffende de getalsterkte aan officieren en de statuten van het personeel van de krijgsmacht opheft; dat die bepaling in werking is getreden op 1 januari 1991, als gevolg van artikel 1, 2°, van het koninklijk

besluit van 18 februari 1991, behalve, inzonderheid, wat betreft "de militairen die, in het kader van de bepalingen van de artikelen 61 en 62 van de wet van 21 december 1990 (...) toestemming hebben gekregen om verder te dienen"; dat in het voornoemd artikel 61, eerste lid, wordt gesteld dat "de militairen van het tijdelijk kader die in dienst zijn en op de dag waarop deze wet in werking treedt minstens vier jaar dienst hebben in hun categorie van het tijdelijk kader, (...) de termijn van hun dienstneming of wederdienstneming (beëindigen)"; dat die bepaling op 1 januari 1991 in werking is getreden krachtens artikel 1, 1°, van het koninklijk besluit van 18 februari 1991; dat die bepaling betrekking heeft op verzoekers geval;

Overwegende, enerzijds, dat artikel 25, § 2, van de wet van 13 juli 1976 niet is opgeheven ten aanzien van verzoeker; dat, anderzijds, in artikel 61, derde lid, van de wet van 21 december 1990, wordt gesteld dat voor de in het voornoemde artikel genoemde militairen de overgang naar het beroepskader geschiedt "volgens de regels en de procedure vastgesteld in de wet van 13 juli 1976"; dat het voornoemde artikel 25, § 2, deel uitmaakt van afdeling 5 ervan met als opschrift "Overgang van het militaire personeel van het tijdelijke kader naar het beroepskader"; dat tot slot, het Arbitragehof in zijn arrest nr. 3/96 van 9 januari 1996, geoordeeld heeft dat het voornoemde artikel 61 niet mocht worden geacht geen betrekking te hebben op artikel 25, § 2; dat daaruit volgt dat de verwerende partij die laatste bepaling terecht heeft toegepast op verzoeker; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 61, derde lid, van de wet van 21 december 1990 en van de artikelen 2 en 3

van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

Overwegende dat in zoverre het middel ontleend is aan de schending van artikel 61, derde lid, van de wet van 21 december 1990, het niet gegrond is omwille van de hierboven uiteengezette redenen; dat de bestreden handeling gemotiveerd is als volgt : "Zie Reg A16 - T1 - Art. 25, § 2, als bijlage"; dat er een uittreksel uit de wet van 13 juli 1976 is bij ingesloten, met inbegrip van artikel 25; dat de verwerende partij alzo de rechtsgrond voor de bestreden handeling heeft aangegeven; dat de wet van 29 juli 1991 de administratieve overheid niet verplicht de kritiek te weerleggen die eventueel jegens haar kan worden geuit; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan de schending van de artikelen 6 en 6bis (thans 10 en 11) van de Grondwet;

Overwegende dat het Arbitragehof bij zijn arrest nr. 6/98 van 21 januari 1998 voor recht verklaard heeft dat artikel 25, § 2, van de wet van 13 juli 1976 en artikel 61 van de wet van 21 december 1990 geen schending inhouden van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zes november 1900 achtennegentig door :

de HH.	GEUS,	kamervoorzitter,
	QUERTAINMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.